

[Gert Petersen]

regering skulle gennemføre en sådan politik. Når jeg talte om en socialistisk reformpolitik, var det som udtryk for, at vi i SF ønsker denne regering fjernet jo før jo hellere.

Og det fører mig egentlig over til det tredje punkt: hvordan slipper vi af med denne regering? Jeg tror nok, at hr. Erhard Jakobsen, som trøstede sig med, at mine flammen- de opfordringer højest ville føre til, at der kom til at stå 100 mennesker herude på slotspladsen, kan vente sig nogle chokerende oplevelser i morgen, hvor dette antal vil blive mangedoblet, og det skyldes ikke specielt mine opfordringer, det er en ganske spontan bevægelse og uro over det, der er ved at ske, rundt omkring i landet. (*Munterhed*). Jeg er helt klar over, at man i de kredse, der har forbindelse med Landbrugsrådet, ikke rigtig forstår udtrykket spontaneitet i forbindelse med uro og den slags, så jeg forstår godt, at man morer sig på venstres ministerbænke. Men det afgørende er, at meget store dele af befolkningen ikke vil acceptere denne regering. Vi ved imidlertid godt, at skal regeringen fjernes, skal det ske ad parlamentarisk vej, derfor har vi stillet den mistillidsdagsorden, som socialdemokratiet desværre vil undlade at stemme til, også med den begrundelse, at den sandsynligvis, nej, jeg tror hr. Heinesen sagde »givetvis«, ikke kan vedtages her i aften. Det ville egentlig undre mig, om det var tilfældet, og i den forbindelse vil jeg godt inddrage fremskridtspartiet i debatten.

Først dog et par ord om det, statsministeren sagde. Han sagde, at det var bedre med 100 kr. månedlig i skattelettelse for de lavtlønnede end med 200 kr.s lønforhøjelse. Nu er det for det første sådan, hr. statsminister, at den skattelettelse, som aldeles ikke er sikker, men kun et meget vagt løfte, der kan forsvinde derhen, hvor ophævelsen af den laveste invalidepensionssats forsvandt for lidt siden, skal betales af de lavtlønnede, bl.a. derigennem, at de skal betale mere, når de skal bruge de offentlige transportmidler, når de skal sende deres børn i vuggestue, i børnehave eller på fritidshjem, og de skal i det hele taget af med mere til alle de offentlige ydelser. Og hvis de bliver arbejdsløse, kan de altså ikke regne med at få en 90 pct.s dækning – det er der i øvrigt mange af dem, som i forvejen ikke kan regne med, det er netop kun de lavtlønnede, der har kunnet regne med 90 pct.s dækning i forhold til deres hid-

tidige løn – men må regne med en 80 pct.s dækning, og det vil sige, at de må forudse en endnu mere katastrofal situation, hvis de bliver arbejdsløse. Denne pris skal de betale for de sølle 100 kr., som statsministeren måske engang vil give dem i skattelettelse, hvis de ellers opfører sig pænt.

Derfor må jeg drage den konklusion, at hele den skattelettelæssnak, som regeringen her kommer med, bare er et plaster på såret, og det er oven i købet et sølle og uhyre beskedent plaster. Det korte af det lange er, at de lavtlønnede, folk med lave indkomster, folk, der sidder hårdt i det i forvejen, er dem, der kommer til at bære hovedbyrderne ved den politik, der her er lagt op til. Derfor synes jeg også, man skal standse den, inden den kommer til udfoldelse, og nu er det, jeg bringer fremskridtspartiet ind i billedet, for fremskridtspartiet fremlagde forud for sidste folketingsvalg en redningsplan for Danmark. Punkt 3 i denne plan lyder: »Lønnens reelle købekraft beskyttes gennem ærlige pristalsreguleringer.« Kan fremskridtspartiet på den baggrund støtte et forslag om total ophævelse af pristalsreguleringen i en 2½-årig periode? Kan det støtte en regering, der foreslår – og for hvem det er en afgørende sag – at pristalsreguleringen bliver ophævet i en 2½-årig periode? Jeg ved udmærket godt, at der må indgås kompromiser i politik, for ingen af os har flertal, og derfor kunne jeg forstå, hvis man fra fremskridtspartiets side sagde: ja men så må vi have nogle helt afgørende indrømmelser, først og fremmest på det område, som nu er fremskridtspartiets hjertesag, nemlig skatteområdet. Men hvad er det, der er lagt op til fra regeringens side? Det er ikke at give indrømmelser af den karakter for disse sølle 100 kr. om måneden, som måske kommer til udløsning om ½ år og i givet fald kun vil komme til udløsning i 6–8 måneder. Det er jo ikke nogen indrømmelse. Tværtimod er situationen den, at bundfradraget, som sidst var 17.400 kr., foreslås forhøjet til 18.400 kr. Men hvis man skulle have fulgt de hidtidige regler, skulle det have været forhøjet til 19.200 kr. Resultatet er, at regeringen strammer skatteskruen nu, samtidig med at vi alle ved, at kommunerne er nødsaget til at sætte deres udskrivningsprocenter meget, meget kraftigt i vejret. Folk vil i de kommende år opleve en meget kraftig forøgelse af beskatningen. Kan fremskridtspartiet stå model